

PALOTAĪ, ARGÜELLES, SCIUTO
ANTIQUITY

BMC

**CSABA PALOTAĪ, STEVE ARGÜELLES,
RÉMI SCIUTO**
Antiquity

Budapest Music Center Rec., 2019, 46:23

Podobně jako roku 2016 kytarista Csaba PalotaĪ nedezertoval na sólovém albu *The Deserter* od horempádného pokusnictví, tak letos nezantikvárnil svůj hypnotizující projev v jedenácti vlastních kompozicích CD *Antiquity*, nahraných v pařížském Plush-Space v červnu 2018. Svoje vlastní úderné, až úderové nasazení tentokrát prosnoubil s francouzským saxofonistou Rémiem Sciutem a britským bubeníkem Stevem Argüellem a rozprostřel je tak do vydůrazněné spádnosti, občas řezavě probíravé, jindy spíše odsekávané pomnožné. Odlišnost vnímáme už v tom, zda Sciuto obhospodařuje baryton nebo soprano sax, jakou s tím či oním dokáže dovodit atmosféru. Ale je to především kytara, která prosmýčí zvolená témata (tři z nichž se inspirovala dílem Roberta Bolaña *The Savage Detectives*) s obezřelou zachtívavostí, zabíravě rytizovanou téměř-tanečností či sebestřednou dobývačností, zabíhavou až k vrtošivosti. Když se pak v jedné skladbě připojí Vincent Ségal s prožizněným violoncellem, působí obrazivost až s rozprašnou vehemencí. Většina opusů s názvy, které podle hudby příliš nezidentifikujeme (*The Cell, Streets of Mexico, Summerset*), je rádivá, až záchvatná, povzneseně panovačná a nepřerývně naddimenzovaná, jejich verva přejde do bezbřehého ataku nebo naopak do podivínské potlachovosti, cenné však je, že se tohoto peřejového zábojnění nenabažíme, že sice vesměs převládá utíkáčkovská nepřerývnost, je však dotována pokaždé jinou zabíhavostí. Nakonec album vstoupí do jediné improvizace, nazvané kupodivu *Storm in Paris*, ve skutečnosti však působící zpolehoučka, s nehalasivou decentností a nenaléhavou spořádaností, jako by se muzikanti po dosavadním „drilu“ zalekli svobody. Každopádně se tu PalotaĪ osvědčil nikoli pouze jako tahounský rozpravěč, ale i jako organizátor trojrozměrné pospolitosti, dotvrzené každým z přítomných hudebníků, hrajících naplno a s pochopením toho, co se od nich očekává... A to v každém momentu.

Z. K. Slabý